

[Søren Hansen]

plads for lokal fjernsynsdelen, har vi altså forstærket denne side af problemet ganske afgørende. Skal derfor et flertal i et antenneanlæg f.eks. kunne foretrække én af kommunikationssatelliternes kanaler fremfor lokal-TV? Det er et af de problemer, det er vigtigt at få klaret. Hvis et fællesantenneanlæg skulle have mere end de seks kanaler, end de fleste nu har til rådighed, kan det udbygges, det kan sagtens klares, men det er milliardinvesteringer, der skal til. Det rejser mildt sagt også nogle problemer.

For at undgå det totale kaos i fællesantenneanlæggene må vi have nogle ordentlige og gennemarbejdede regelsæt, der bl.a. sikrer, at det lokale TV også får en chance, og at de øvrige beslutninger også bliver truffet på en ordentlig facon.

I England drøfter man i øjeblikket dette her og har lange overvejelser om, hvordan man finder igennem det, men her mener regeringen altså, at vi kan klare os med 10 dage.

Så er der hele ophavsretsspørgsmålet. Det skal ifølge bemærkningerne en nordisk arbejdsgruppe søge at løse inden nytår. Ja men det er nu, vi skal træffe beslutningerne, og vi har altså ikke fået gennemarbejdet disse ting endnu.

Så kommer dette med sammenhængen i tingene, og det fremhæver mediekommissionen også. Jeg synes, det er vigtigt at få det fremhævet. Udbygningstakten på kabelområdet får store konsekvenser for området, og det får diskussionen om TV 2 så udpræget også. Hvordan undgår vi i denne diskussion at få forringet de danske muligheder i forhold til de udenlandske? Det er også en af de ting, som melder sig ved dette forslags afgørelse.

Derfor bliver det afgørende sammenhængen i tingene. Det kan blive forfærdelig dyrt at fejle, især hvis vi fejler nu i starten. Det ville være tosset at risikere fejl, fordi vi ikke giver os selv den tilstrækkelige og nødvendige tid til beslutninger, som jo vil række 20-30 år ud i fremtiden.

I øvrigt er ministeren jo selv noget usikker. I bemærkningerne taler man om nogle regelsæt, og det er i det mindste løst. Det er ikke afklaret – jeg vil sige nærmest uigennemtanke – men det kan vi måske nå at klare på et tidspunkt, blot altså ikke nu.

Forslaget aktualiserer behovet for internationale aftaler. Det er også et af de problemer, vi vil vende tilbage til.

Den planlægning, som foregår i televæserne i øjeblikket, bør fortsætte uanset lovforslagets skæbne i dag. Overblik er nødvendigt, og til overblik hører planlægning, og derfor mener vi, at det skal fortsætte.

Men først og fremmest: dette forslag skal ses i sammenhæng med hele den mediepolitiske situation. Det er bemærkelsesværdigt, synes jeg nok, at hvor man tilsyneladende ingen grænser kender for at lade alt det udenlandske komme ned her, er man overordentlig restriktiv, når det drejer sig om vores eget fjernsyns udviklingsmuligheder. Man prøver på forskellig vis at sætte grænser, f.eks. med statsministerens og kulturministerens helt urimelige indgreb på licensområdet. Men det hele hænger sammen, eller rettere det hele bør hænge sammen, og derfor ønsker vi at se dette forslag i sammenhæng med udbygningen på det øvrige TV-område.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Mit partis ordfører i denne sag, hr. Fleming Jensen, er forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor fremlægge det konservative folkepartis synspunkter på hans vegne.

I bemærkningerne til dette lovforslag citeres et flertal af mediekommissionen for at støtte ændringerne af radiolovens § 3 med den motivering, at »der i et frit samfund ... ikke bør gælde lovgivningsmæssige begrænsninger i befolkningens adgang til at modtage radio og TV fra udlandet«. Det er et standpunkt, vi i det konservative folkeparti fuldt og helt deler, som det vist i øvrigt også er fremgået af mange tidligere debatter om dette emne. Derfor hilser vi lovforslag nr. L 207 med tilfredshed.

Jeg har naturligvis også bemærket, at hr. Søren Hansen mener, at det nu på én gang går for stærkt, og at vi har for kort tid til at gennemføre den ændring, som kulturministeren her foreslår. Må jeg hertil sige, at man gang på gang har afvist at tage stilling i sager af denne art, når undtages loven om nærradio, med den begrundelse, at vi måtte vente og se, hvad mediekommissionen sagde.

I dag har vi imidlertid en særdeles klar standpunkttagen til et spørgsmål, der er gennemdrøftet såvel i kommissionen som i den